

at denne femte Stald skulde bygges næste Aar, man vil saa strax næste Aar kunne evakuere den gamle Stald og aflevere den til den Anvendelse, jeg har antydte. — Dernæst kommer Vædringsforslag Nr. 159, „Opførelse af nye Bolværter paa Lynetten m. m.“ Det er et af de Punkter, som Udvalget ikke har villet gaa ind paa, fordi det er paabeholdt efter den provisoriske Finantslov for forrige Aar. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 4de Valgtreds (Scharling) anstillede en Del Betragtninger om, hvorvidt man skulde træffe saadanne Foranstaltninger paa en Tillægsbevillingslov eller paa en foreløbig Lov. Det forekommer mig som det Naturligste, naar man maa have Foranstaltningen, da at tage den paa den foreløbige Lov. Man kunde vel ogsaa tage den paa en Tillægsbevillingslov, men jeg ser ikke, at det gjør nogen Forskjel. Sagen er den, at det var absolut nødvendigt at tage fat paa det af den Grund, at Bolværket maatte fornyes, hvis ikke det Hele skulde stulle sammen. Uagtet det havde været nægtet tidligere, synes jeg dog ikke, at der deri laa nogen absolut Grund til at udsætte det, da Forbedringen var absolut nødvendig. Det Samme gjælder om Ombygningen af Etablissementerne paa Vinti Bastion, hvor forskjellige Institutioner ere blandede sammen i en forfærdelig Grad, et Forhold, som absolut maa forandres, da der kan afstedkommes Ulykker derved i Tilfælde af en Mobilisering. Der er Søminevæsenet, som har sine Depoter der, der er en Del af Søbefæstningen og en Del, der hører til Løshuset, og alle disse Institutioner maa have selvstændig og uhindret Udgang dertil og ikke være udsatte for at genere hinanden. Ved en hurtig Mobilisering vil det kunne afstedkomme Ulykker; derfor er det ogsaa nødvendigt at ændre dette Forhold. Hvad Vædringsforslag under Nr. 161 angaar, da er det ogsaa en mindre Foranstaltning, som er fuldstændig nødvendig, forjaavidt som det Skur, hvori Fabrikationen nu foregaa, ikke er brugbart i Længden. Det er kun en lille Sum, der forlanges. Man kan jo sige: Ja, lad Skuret staa, til det falder ned; det kjender jeg godt, men det synes jeg dog ikke, man skal anvende mere end højst nødvendigt. Det næste Vædringsforslag under Nr. 162 har jeg allerede omtalt, det hænger sammen med de Forandringer, der skulde foretages med Hensyn til det nye Gevær — eller rettere den nye Patronfabrikation. Vædringsforslaget under Nr. 163 angaar Opførelsen af et nyt Ridehus i Næstved. Hvad det angaar, kan jeg henvise til, hvad jeg har udtalt tidligere med Hensyn til Ridehuset i Randers, at der er overror-

dentlig Trang dertil. Det er et lille Ridehus, som til Nød kunde passe, da man kun havde 2 Eskadroner, men som ikke er tilstrækkeligt for 3, og det vil derfor behøve en Udvidelse. — Udvidelsen af Marktetenderbygningen paa Kronborg har ogsaa været foreslaaet tidligere, og denne Bevilling maa jeg ligeledes holde paa. Som oplyst i Anmærkningerne ere Forholdene meget flette der; jeg har selv været der og set, at dette Marktetenderi er af saa slet en Bestaafenhed, at Lokalerne ere saa raar og uhyggelige, at man ikke kan vente, at Folk skulde gaa ind og nyde Noget der. Derfor medfører dette Forhold, at en Del af Garnisonen færdes mere paa Kueiperne i Helsingør, end man kan antage, at det vil blive Tilfældet, hvis man fik et ordentligt Marktetenderi med gode Lokaler. Det er derfor i Forhold til Prisen, ca. 15,000 Kr., et meget væsentligt Gode, der derved vilde opnaas. Vædringsforslaget under Nr. 165 er en Fortjættelse af tidligere Bevillinger; man har en Række gamle Krudtmagasiner paa Frederiksværk, som ere kassable, og som skulde fornyes. Det, her forlanges, er en Bevilling til et af dem, og jeg ser ikke, der er nogen Grund til at standse den Udbylning, man er kommen ind paa. Jeg kommer nu til Vædringsforslag under Nr. 166 angaaende en Bevilling til Geværer af ny Model. Dette Spørgsmaal er jo ganske vist kommen ind i et nyt Stadium nu, men da det nu staar her, turde jeg maasse benytte Leilighed til at udtale mig om det Spørgsmaal, navnlig da jeg i Gaar fra det ærede Finantsudvalg har modtaget en Skrivelse, hvori det ønskes Oplysninger med Hensyn til Geværspørgsmaalet. Jeg beklager af denne Skrivelse at se, at der paataentes at udsætte at tage Bestemmelse om at antage Modellen til Efteraaret, idet man mener, at Forsøgene ikke ere tilstrækkelige. Det hørte vi ogsaa forleden, og det er mig gaadefuldt, hvad der menes med de praktiske Forsøg, som der tales om, ved Afdelingerne. At lægge stor Vægt paa dem er urimeligt, da de i Birteligheden har meget Lidt at sige. Jeg skal for det Første udtale, at da vi i 1867 gjorde den fortrinlige Forretning med Remingtongeværret, var der ikke Tale om Sligt, der blev af en Kommission gjort Forsøg med 6 å 8 Modeller af Geværer, man fandt det nævnte at være det bedste og bestilte strax, og Afdelingerne havde ikke det Mindste at gjøre med det. Uagtet Forretningen var meget god, var der dog Mangler til Stede. Da man nemlig kom til Afdelingerne med Geværret, opdagedes visse Mangler, og det er dette, der gjør, at man i Aar vil have Geværerne til Afdelingerne i Sommer, men ingenlunde, fordi